

Nr 764

Av herr **Sundman**, om särskilt anslag för nordiska författarstipendier.

(Lika lydande med motion nr 669 i Första kammaren)

Vid de nordiska undervisnings- och kulturministrarnas möte i Stockholm 1967 godtog dessa i princip ett stipendiesystem, enligt vilket vart och ett av de nordiska länderna ställer fyra stipendier till förfogande för författare från de övriga länderna att användas för vistelse i det land som svarar för stipendiet.

I föregående års statsverksproposition förordade chefen för utbildningsdepartementet, att stipendier av detta slag skulle ställas till förfogande från svensk sida samt att administrationen borde ligga hos styrelsen för Sveriges författarfond och medlen för ändamålet, 20 000 kr., tas ur denna fonds s. k. fria del. Detta blev också riksdagens beslut.

I årets statsverksproposition refererar departementschefen Sveriges författarfonds uppfattning, att de nordiska författarstipendierna inte bör utgå ur den biblioteksersättning som tillkommer svenska författare utan att särskilda medel bör anvisas för ändamålet, dvs. 4 gånger 5 000 kr. plus 2 000 kr. för kostnaderna för sakkunniggranskning eller sammanlagt 22 000 kr. Departementschefen anser dock uppenbarligen — fondstyrelsens synpunkt kommenteras icke — att erforderliga medel även kommande budgetår skall tas ur fondens fria del.

I en motion föregående år (AK nr 764: 1968) ger Stellan Arvidson en utförlig bakgrund till de nordiska undervisnings- och kulturministrarnas överenskommelse i denna sak. Samtidigt som han framhåller det angelägna i att dessa stipendier kommer till stånd, påpekar han det orimliga i att kostnaderna skall belasta författarfondens medel, att de svenska författarna skall avstå dem tillkommande ersättningar för biblioteksutlåningen för att främja en allmän nordisk angelägenhet.

Av statsrådet Mobergs yttrande vid behandling av ärendet i andra kammaren den 27 mars 1968 synes framgå att det var i första hand av tekniska skäl som departementet föreslagit att kostnaderna för de nordiska författarstipendierna skulle täckas med medel ur författarfondens fria del. Han betecknade arrangementet som till fyllest för budgetåret 1968/69 men att man senare »mycket väl kan överväga ett annat finansieringssätt». Stellan Arvidson betvivlade att författare i våra nordiska grannländer skulle vilja söka stipendierna i vetskap om att kostnaderna bestreds med medel som anvisats de svenska författarna som ersättning för biblioteksutlåningen av deras verk.

Trots att de nordiska författarorganisationerna är informerade om de svenska stipendierna har ingen sökande anmält sig under innevarande budgetår och det kan

bedömas som osannolikt att någon sökande kommer att anmäla sig så länge nuvarande finansieringsregler tillämpas.

Det är av ingalunda obetydligt allmänt nordiskt intresse att undervisnings- och kulturministrarnas intentioner från år 1967 blir förverkligade. Det är inte en fråga av enbart internt intresse för de nordiska författarna och deras organisationer och det vore beklagligt om det svenska beslutet förblir ett formellt beslut utan reella verkningar.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställer jag,

att riksdagen vid behandlingen av punkt B 5 i bil. 10 till statsverkspropositionen ville

a) bifalla Sveriges författarfonds förslag om att kostnaderna för de fyra nordiska författarstipendierna icke skall belasta de medel som anvisats som biblioteksersättningar,

b) för ändamålet anvisa som särskilt anslag under åttonde huvudtiteln 20 000 kr. för fyra nordiska författarstipendier om vardera 5 000 kr. och 2 000 kr. för sakkunniggranskning av inkomna ansökningar eller tillhopa 22 000 kr., samt

c) ställa beloppet till styrelsens för Sveriges författarfond förfogande att användas i särskilt föreskriven ordning.

Stockholm den 28 januari 1969

P. O. Sundman (cp)
